

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 172

гр. София, 06.07.2016г.

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, Търговска колегия, Първо отделение, в закрито заседание на пети юли през две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТОТКА КАЛЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ИРИНА ПЕТРОВА
ВЕРОНИКА НИКОЛОВА

Като изслуша докладваното от съдия Николова т. д.№ 3343 по описа за 2015г.,за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба вх.№9726/15.07.2015г. от О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи [фирма] /н./, [населено място], и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент на същата банка и като акционер, встъпил в производството по реда на чл.11 ал.4 от Закона за банковата несъстоятелност /З./, както и по касационна жалба вх.№9754/15.07.2015г. от „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., в качеството на акционер, встъпил в производството по реда на чл.11 ал.4 от Закона за банковата несъстоятелност /З./, срещу решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г., в частта, с която Софийски апелативен съд е отменил решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав в обжалваната част, с която за начална дата на неплатежоспособността на [фирма], [населено място], е определена датата 06.11.2014г. и вместо това е определена за начална дата на неплатежоспособността датата 20.06.2014г.

В касационна жалба вх.№9726/15.07.2015г. се поддържат доводи, че решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, с която Софийски апелативен съд е отменил решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав в обжалваната част, с която за начална дата на неплатежоспособността на [фирма], [населено място], е определена датата 06.11.2014г. и вместо това е определена за начална дата на неплатежоспособността датата 20.06.2014г., е нищожно, недопустимо и неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Касационните жалбоподатели излагат доводи, че съгласно императивната процесуална норма на чл.151 ал.4 от ГПК съдът е следвало да постанови решението си след като се произнесе в открито съдебно заседание по искането им за допълване на протокола от проведеното на 19.06.2015г. съдебно заседание. Правят оплакване, че въззивният съд е тълкувал и приложил по два различни и противоположни начина разпоредбата на чл.16 ал.1 от З. в зависимост от адресата ѝ, а именно стеснително и дискриминационно по отношение на [фирма] /н./, [населено място], представлявана от изпълнителните ѝ директори, чиито правомощия са прекратени с обжалваното пред САС решение на Софийски градски съд и по отношение на процесуалния субституент [фирма], и в същото време разширително и фаворизиращо спрямо синдиците на [фирма] /н./, [населено място], без същите въобще да са посочени в изчерпателното изброяване по чл.16 ал.1 от З. на притежаващите право на въззивна жалба лица. Наред с това твърдят, че неправилно и необосновано САС не е направил в решението си разлика между състоянието и института на „опасност от неплатежоспособност на банка“ и състоянието и института на „неплатежоспособност на банка“.

В касационна жалба вх.№9754/15.07.2015г. „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., поддържа доводи, че решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, с която Софийски апелативен съд е отменил решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав в обжалваната част, с която за начална дата на неплатежоспособността на [фирма], [населено място], е определена датата 06.11.2014г. и вместо това е определена за начална дата на неплатежоспособността датата 20.06.2014г. е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Касационният жалбоподател прави оплаквания срещу изводите на САС, че без да е необходимо да проверява законосъобразността на Решение №138 от 06.11.2014г. на Управителния съвет на БНБ за отнемане на лиценза на К., може да определи началната дата на неплатежоспособността на банката в противоречие с констатациите в посоченото решение. Поддържа, че приемайки, че банката е била неплатежоспособна още с поставянето ѝ под специален надзор и че през периода на този специален надзор собственият капитал на банката обективно не би могъл да се промени, САС на практика е обезсмислил законно признатата възможност банката да бъде оздравена в периода на специалния надзор.

Ответникът Б., в общо становище по двете касационни жалби, ги оспорва като недопустими и моли да бъдат оставени без разглеждане.

Синдиците на [фирма] /н./, [населено място], назначени към датата на подаване на отговора – Л. П. И. и Р. И. А., действащи като представители на банката по силата на чл.11 ал.3 от З., изразяват становище, че касационните жалби следва да бъдат оставени без разглеждане като недопустими, евентуално молят въззивното решение да не бъде допуснато до касационно обжалване.

Ответникът Ф., счита подадените касационни жалби за недопустими.

Ответникът Прокуратура на Република България не изразява становище по касационните жалби.

О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи [фирма] /н./, [населено място], и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент на същата банка и като акционер, встъпил в производството по реда на чл.11 ал.4 от Закона за банковата несъстоятелност /З./, са подали отговор на касационната жалба вх.№9754/15.07.2015г. на „Б. А. К. С. а. р. л.“, в който поддържат, че същата е допустима и основателна, като заявяват, че споделят изцяло основанията, оплакванията и исканията в нея.

Постъпили са и частна жалба на О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи [фирма] /н./, [населено място], и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент на същата банка, както и частни жалби на [фирма], [населено място] и „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., в качеството на акционери, встъпили в производството по реда на чл.11 ал.4 от Закона за банковата несъстоятелност /З./, срещу решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, с която са оставени без разглеждане въззивните им жалби срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав и е прекратено въззивното производство по тях.

В частната жалба на О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи [фирма] /н./, [населено място] и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент на [фирма] /н./, се поддържат доводи, че решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, имаща характер на определение, с която е оставена без разглеждане въззивната им жалба срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI - 4 състав, е нищожно, недопустимо и постановено при съществено нарушение на процесуалните правила. Жалбоподателите излагат доводи, че въззивният съд е тълкувал и приложил по два различни и противоположни начина разпоредбата на чл.16 ал.1 от З. в зависимост от адресата ѝ, а именно стеснително и дискриминационно по отношение на [фирма] /н./, [населено място], представлявана от изпълнителните ѝ директори, чиито правомощия са прекратени с обжалваното пред САС решение на Софийски градски съд и по отношение на процесуалния субституент [фирма], и в същото време разширително и фаворизиращо спрямо синдиците на [фирма] /н./, [населено място], без същите въобще да са посочени в изчерпателното изброяване по чл.16 ал.1 от З. на притежаващите право на въззивна жалба лица.

Ответникът Б., в общо становище по трите подадени частни жалби, ги оспорва като недопустими и моли да не се допуска касационно обжалване, евентуално жалбите да се оставят без уважение.

Синдиците на [фирма] /н./, [населено място], назначени към датата на подаване на отговора – Л. П. И. и Р. И. А., действащи като представители на банката по силата на чл.11 ал.3 от З., изразяват становище, че частната жалба е недопустима и неоснователна.

Ответниците Ф., Прокуратура на Република България и „Б. А. К. С.а.р.л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., не изразяват становище по частната жалба.

В частната жалба на [фирма], [населено място], в качеството му на акционер, встъпил в производството по несъстоятелност, се поддържат доводи, че решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, имаща характер на определение, с която е оставена без разглеждане въззивната му жалба срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI - 4 състав, е недопустимо и постановено при съществено нарушение на процесуалните правила. Жалбоподателят поддържа, че въззивният съд не се е произнесъл с решението по доводите му, обосноваващи правото на въззивна жалба срещу решението на съда по несъстоятелността, а формално и бланкетно е приел, че съгласно разпоредбата на чл.16 ал.1 от З. акционерите, притежаващи повече от 5% от капитала на [фирма] /н./, [населено място], не притежават право на жалба.

Ответникът Б. поддържа доводите, изразени в общото му становище по трите подадени частни жалби.

Синдиците на [фирма] /н./, [населено място], назначени към датата на подаване на отговора – Л. П. И. и Р. И. А., действащи като представители на банката по силата на чл.11 ал.3 от З., изразяват становище, че частната жалба е недопустима и неоснователна.

Ответникът Ф. счита за неоснователни изложените в жалбата аргументи за нищожност, недопустимост и неправилност на въззивното решение в обжалваната му част. Твърди, че всички изложени аргументи, обосноваващи правния интерес и правото на въззивна жалба на [фирма] са неоснователни и неотнормирани доколкото чрез обжалването на решението на съда по несъстоятелността жалбоподателят цели единствено атакуване на решението на БНБ за отнемане на лиценза на [фирма]/н./.

Ответниците Прокуратура на Република България и „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., не изразяват становище по частната жалба.

В частната жалба на „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., в качеството му на акционер, встъпил в производството по несъстоятелност, се поддържат доводи, че решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, имаща характер на определение, с която е оставена без разглеждане въззивната му жалба срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI - 4 състав, е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и в нарушение на приложимите материалноправни норми. Жалбоподателят поддържа, че въззивният съд не е обсъдил аргументите му за неприложимост на разпоредбата на чл.16 ал.1 от З. поради противоречието ѝ с норми от по-висш порядък, а именно нормите на чл.6.1 и чл.14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи / Конвенцията/. Счита, че след като съдът не е формирал мотиви по тези въпроси, които са релевантни по допустимостта на въззивната жалба на „Б. А. К. С. а. р. л.“, Л., той е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е нарушил правото му на защита.

Ответникът Б. поддържа доводите, изразени в общото му становище по трите подадени частни жалби.

Синдиците на [фирма] /н./, [населено място], назначени към датата на подаване на отговора – Л. П. И. и Р. И. А., действащи като представители на банката по силата на чл.11 ал.3 от З., изразяват становище, че частната жалба е недопустима и неоснователна. Във връзка с доводите за противоречие на разпоредбата на чл.16 ал.1 от З. с нормите на чл.6.1 и чл.14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, поддържат, че нормите на инкорпорираните международни договори при противоречие с норми от законови и подзаконови актове от вътрешното законодателство се прилагат с предимство, но тези международни норми не трябва да противоречат на Конституцията.

О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи [фирма] /н./, [населено място] и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент на [фирма] /н./, изразяват становище, че частната жалба е допустима и основателна.

Ответникът Ф. в банките счита за неоснователни изложените в частната жалба аргументи за противоречие на разпоредбата на чл.16 ал.1 от З. с нормите на чл.6.1 и чл.14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. Поддържа, че съгласно практиката на ЕСПЧ, „правото на достъп“ до съдилищата не е абсолютно и то може да бъде предмет на ограничения, като те са разрешени по подразбиране, тъй като „правото на достъп“ по своята същност призовава за регулиране от страна на държавата, което може да варира в зависимост от нуждите и ресурсите на общността и на физическите лица.

Ответникът Прокуратура на Република България не изразява становище по частната жалба.

По постъпилите частни жалби срещу решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд

Върховният касационен съд, Търговска колегия, I отд. констатира, че частните жалби са подадени от надлежни страни – адресати на акт, подлежащ на обжалване по реда на чл. 274 ал.2 от ГПК, като е спазен преклузивният срок по чл. 275 ал.1 от ГПК.

Разгледани по същество частните жалби са неоснователни.

С решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.н. №7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI – 4 състав, е обявена неплатежоспособността на [фирма], [населено място] и е определена начална дата на неплатежоспособността – 06.11.2014г., открито е производство по несъстоятелност за банката и същата е обявена в несъстоятелност, като е прекратена дейността на предприятието ѝ, прекратени са правомощията на органите на банката и е постановена обща възбрана и запор върху имуществото ѝ, като същата е лишена от правото да управлява и да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността. Със същото решение е постановено започване на осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността на [фирма], [населено място] и разпределение на осребреното имущество.

Срещу решението са подадени въззивни жалби от 1/ [фирма], действащо от свое име, като акционер, встъпил в производството по несъстоятелност, 2/от [фирма] /н./, [населено място], чрез О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи банката и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент, действащ от името, в интерес и в защита на правата на банката; 3/ от „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., в качеството му на акционер, встъпил в производството по несъстоятелност. Срещу решението на СГС само в частта, с която е определена начална дата на неплатежоспособността на [фирма], [населено място], са подадени въззивни жалби от Б. и от [фирма] /н./, [населено място], чрез синдиците Л. И. и Р. А., както и протест от Софийска градска прокуратура.

С решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд са оставени без разглеждане въззивните жалби на [фирма], „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л. и на [фирма] /н./, [населено място], чрез О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи банката и [фирма], [населено място], легитимиращ се като процесуален субституент на банката, срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав и е прекратено въззивното производство по тях. Със същото решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. Софийски апелативен съд е отменил решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав в обжалваната част, с която за начална дата на неплатежоспособността на [фирма], [населено място], е определена датата 06.11.2014г. и вместо това е определил за начална дата на неплатежоспособността датата 20.06.2014г.

Въззивните жалбоподатели [фирма], „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., в качеството на акционери, встъпили в производството, както и [фирма] /н./, [населено място], чрез О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи банката и чрез [фирма], [населено място], легитимиращ се като процесуален субституент на банката, са подали частни жалби срещу решението на САС, в частта му, с която въззивните им жалби срещу решението на СГС по чл.13 ал.1 от З., са оставени без разглеждане.

За да се произнесе по частните жалби Върховният касационен съд следва да приложи разпоредбата на чл.11 ал.3 от З., която предвижда, че банката, за която се иска откриване на производство по несъстоятелност, се представлява по делото от назначените от Централната банка квестори или от назначените по реда на чл.12 ал.1 т.2 временни синдици или от упълномощени от тях лица. Също така при преценката на кръга от лицата, легитимирани да обжалват решението за откриване на производство по несъстоятелност на [фирма], съдът следва да приложи разпоредбата на чл.16 ал.1 предл.3 от З., съгласно която право на жалба срещу решенията по чл.13 ал.1 и по чл.14 от З. имат квесторите или временните синдици на банката и Централната банка, а право на протест - прокурорът.

Именно във връзка с тези текстове от Закона за банковата несъстоятелност и тримата частни жалбоподатели са направили своите доводи за нарушение на чл.47 от Хартата на основните права на ЕС, във връзка с чл.6 пар.1 от ЕКПЧОС. Настоящият съдебен състав при преценката на тези доводи / в постановеното на 11.01.2016г. определение по настоящото дело/, съобрази, че правото на гражданите на ефективни правни средства за защита пред съд е утвърдено едновременно в чл.56, чл.121 и чл.122 от Конституцията на Република България, в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Поради това допускайки, че е налице несъответствие на Закона за банковата несъстоятелност с всички изброени по-горе актове, в изпълнение на задължението си по чл.150 ал.2 от Конституцията, ВКС спря производството по делото и сезира с искане за обявяване за противоконституционни разпоредбите на чл.11 ал.3 и чл.16 ал.1 изр.3 от Закона за банковата несъстоятелност Конституционния съд на Република България, който е единствено оправомощен да установи и обяви несъответствието между даден закон и Конституцията.

С решение №6 от 14.06.2016г. по конст. дело №1/2016г. /обн. ДВ бр.47/21.06.2016г./, Конституционният съд отхвърли искането за установяване на противоконституционност на разпоредбите на чл.11 ал.3 от З. и чл.16 ал.1 предл.3 от З.. В мотивите си Конституционният съд изтъква, че с оглед особената функция на банките, законите, регулиращи дейността им, предвиждат засилен контрол и спешни мерки при съмнение за нарушение на правилата от страна на управителните им органи или неправилно управление. Посочва, че оспорената разпоредба на чл.11 ал.3 от З. само потвърждава правилото, че от момента, в който банка е застрашена от неплатежоспособност, управлението ѝ се поема от лица, различни от управителните ѝ органи. С оглед на това приема, че това законово решение е в интерес на вложителите и не противоречи на никоя конституционна норма. Също така излага съображения, че лишаването на участващите в производството по банкова несъстоятелност акционери с повече на 5 на сто от капитала на банката, от възможността да обжалват решенията на съда по чл.13 ал.1 и чл.14 от З., съгласно оспорената разпоредба на чл.16 ал.1 изр.3 от З., не противоречи на Конституцията, защото подлежащите на въззивно и касационно обжалване съдебни актове не засягат техните права и законни интереси. С оглед на това стига до извода, че разпоредбата на чл.16 ал.1 изр.3 от З. не нарушава равенството на страните в процеса, нито правото им на защита.

Съгласно разпоредбата на чл. 14 ал. 6 от Закона за Конституционния съд, постановените решения по конституционни дела са задължителни за всички държавни органи, юридически лица и граждани. В теорията се провежда разграничение между правните последици на каузалното /инцидентно / тълкуване, осъществявано от Конституционния съд с решенията му по чл.149 ал.1 т.2 от Конституцията и на решенията, с които Конституционният съд осъществява задължителното тълкуване на Конституцията, по реда на чл.149 ал.1 т.1 от същата. Няма единно становище по въпроса дали освен диспозитива, са задължителни и главните мотиви на решенията на КС, с които се извършва конкретен контрол за конституционност. Не подлежи на съмнение обаче обвързващата сила на мотивите на решенията по чл.149 ал.1 т.2 от Конституцията за конкретния случай, по който са постановени, изразяваща се в задължението на сезиращия съд да реши делото в зависимост от констатациите на Конституционния съд. В това се изразяват функциите на предвидения в чл.150 ал.2 от КРБ конкретен контрол за конституционност, който служи както за решаване на конкретно висящо дело пред съд, така и за уеднаквяване на съдебната практика и едновременно с това за изясняване съдържанието на Конституцията.

Предвид задължителната за настоящия състав преценка на Конституционния съд, че разпоредбите на чл.11 ал.3 от З. и чл.16 ал.1 предл.3 от З. не са в противоречие с конституционните разпоредби, тъй като не нарушават равенството на страните в процеса, нито правото им на защита, което право е обект на закрила и от разпоредбите на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, съставът на ВКС следва да приложи посочените разпоредби на Закона за банковата несъстоятелност, без отново да обсъжда доводите на частните жалбоподатели относно тяхното съдържание. Посочените разпоредби на З. не са обявени за противоконституционни, а доколкото е задължителен изводът на Конституционния съд, че те не нарушават равенството на страните в процеса, нито правото им на защита, същите не могат да се приемат за противоречащи на ЕКПЧОС и съответно за отменени по силата на прякото отменително действие на ЕКПЧОС по отношение на онези разпоредби от законите и подзаконовите нормативни актове, които й противоречат.

При тези изводи подадените от [фирма] /н./, [населено място], чрез О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи банката и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент, действащ от името, в интерес и в защита на правата на банката, въззивни жалби срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.н. №7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI – 4 състав, са недопустими като подадени от лица без надлежна представителна власт по отношение на банката съгласно чл.11, ал.3 от Закона за банковата несъстоятелност.

Недопустими са и подадените от [фирма] и „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., в качеството им на акционери, встъпили в производството по несъстоятелност, въззивни жалби срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.н. №7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI – 4 състав, тъй като акционерите не са от кръга на лицата, разполагащи съгласно изричната разпоредба на чл.16 ал.1 изр.3 от Закона за банковата несъстоятелност с право на жалба срещу решенията, постановявани в производството по банкова несъстоятелност.

Поради изложеното решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, имаща характер на определение, с която са оставени без разглеждане въззивните жалби на [фирма], „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л. и на [фирма] /н./, [населено място], чрез О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи банката и [фирма], [населено място], легитимиращ се като процесуален субституент на банката, срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.н. №7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав и е прекратено въззивното производство по тях, следва да бъде потвърдено като правилно.

По изложените съображения се явяват недопустими и касационна жалба вх.№9726/15.07.2015г., подадена от О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи [фирма] /н./, [населено място], и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент на същата банка и като акционер, встъпил в производството по реда на чл.11 ал.4 от Закона за банковата несъстоятелност /З./, както и касационна жалба вх.№9754/15.07.2015г. от „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., в качеството на акционер, встъпил в производството по реда на чл.11 ал.4 от Закона за банковата несъстоятелност /З./, срещу решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, с която е отменено решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав, в обжалваната част, с която за начална дата на неплатежоспособността на [фирма], [населено място], е определена датата 06.11.2014г. и вместо това е определена за начална дата на неплатежоспособността датата 20.06.2014г. Поради това същите следва да бъдат оставени без разглеждане.

Мотивиран от горното, Върховният касационен съд, Търговска колегия, състав на Първо отделение

О П Р Е Д Е Л И

ПОТВЪРЖДАВА решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, в частта, имаща характер на определение, с която са оставени без разглеждане въззивните жалби на [фирма], „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л. и на [фирма] /н./, [населено място], чрез О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи банката и [фирма], [населено място], легитимиращ се като процесуален субституент на банката, срещу решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав и е прекратено въззивното производство по тях.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационна жалба вх.№9726/15.07.2015г. от О. Н. Р., И. А. З., Г. П. Х. и А. М. П., в качеството на изпълнителни директори, представляващи [фирма] /н./, [населено място], и [фирма], [населено място], легитимиращо се като процесуален субституент на същата банка и като акционер, встъпил в производството по реда на чл.11 ал.4 от Закона за банковата несъстоятелност /З./, както и касационна жалба вх.№9754/15.07.2015г. от „Б. А. К. С. а. р. л.“, дружество с ограничена отговорност, със седалище Л., в качеството на акционер, встъпил в производството по реда на чл.11 ал.4 от Закона за банковата несъстоятелност /З./, срещу решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г., в частта, с която Софийски апелативен съд е отменил решение №664 от 22.04.2015г. по т.д.№7549/2014г. на Софийски градски съд, ТО, VI -4 състав в обжалваната част, с която за начална дата на неплатежоспособността на [фирма], [населено място], е определена датата 06.11.2014г. и вместо това за начална дата на неплатежоспособността е определена датата 20.06.2014г.

В частта, с която са оставени без разглеждане касационните жалби срещу решение №1443/03.07.2015г. по т.д.н. №2216/2015г. на Софийски апелативен съд, определението подлежи на обжалване с частна жалба, пред друг състав на ВКС, в едноседмичен срок от връчването му.

В останалата част определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.